

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.399 van 8 februari 2002
in de zaak A. 104.986/X-10.362.**

In zake : de ISABELLAPOLDER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten G. MARTYN, P. DE JONCKHEERE en
J. COLPAERT,
kantoor houdende te 8580 AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de ISABELLAPOLDER op 22 mei 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 27 maart 2001 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw, "houdende uitspraak over een bezwaarschrift tegen het besluit (van) 24 augustus 2000 van de bestendige deputatie der provincie Oost-Vlaanderen, houdende machtiging verleend voor het overwelden van waterloop nr. 8.250 over 100 meter in Assenede, deelgemeente Bassevelde.";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2001 waarbij het verslag en het dossier ter griffie worden neergelegd;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 november 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. MATTYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat G. MARTYN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij het beheer heeft over de onbevaarbare waterloop nr. 8.250 (tweede categorie) te Bassevelde-Assenede; dat zij in haar bestuursvergadering van 6 mei 1997 heeft beslist wat volgt :

"In wl. 8.250 in de Beekstraat te Bassevelde ts. Slager en Dorp (Cera): om de veiligheid te bevorderen en reukhinder te verminderen dienen wegneembare volle platen met ronde gaten aangebracht op de oeververdediging.";

dat bedoelde oeververdediging reeds vroeger was aangebracht; dat de verzoekende partij bij brief gedagtekend 21 mei 1999 aan de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen heeft bericht wat volgt :

"Door het bestuur van de ISABELLAPOLDER werd in zitting van 6 mei 1997 op vraag van bestuurslid Daniël VAN WYNSBERGE beslist om wegneembare betonplaten aan te brengen boven de oeverversterking van waterloop nr. 8.250 in het centrum van Bassevelde t.h.v. de sociale woningen tussen de slagerij (eigendom HAERS) in de Beekstraat en het Cera-kantoor.

Deze beslissing werd genomen om de gevaarlijke en onveilige situatie te verbeteren t.h.v. de sociale woningen en om de vele klachten van reukhinder en ratten te minimaliseren.

Het bestuur was van mening dat voor dergelijke werken geen vergunning noodzakelijk was aangezien het wegneembare platen betreft waardoor het onderhoud mogelijk blijft.

Indien deze werken toch vergunningplichtig zijn, vraagt het bestuur machtiging voor het overwelfen van de waterloop zoals ingetekend op bijgevoegd plan en het inkokeren of herstellen van de bruggen die werden verwijderd of beschadigd naar aanleiding van de oeververdedigingswerken enkele jaren terug. Deze bruggen (2) werden ondertussen slechts provisoir heraangelegd door de polder";

dat de verzoekende partij daarop in haar bestuursvergadering van 25 juni 1999 heeft beslist wat volgt :

"Wtl. 8250; (...)

- Betreffende de uitvoering van de plaatsing van wegneembare platen is er klacht ingediend bij de Provincie. De provincie adviseert om een machtigingsaanvraag in te dienen. Het bestuur gaat hiermee akkoord en beslist ook dat de aannemer zo vlug mogelijk alles afwerkt en proper maakt. De oude brugleuning, die geen dienst meer heeft, mag verwijderd worden.";

dat naar aanleiding van het openbaar onderzoek over deze aanvraag, dat werd gehouden van 9 augustus 1999 tot en met 24 augustus 1999, twee bezwaarschriften werden ingediend; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen bij besluit van 24 augustus 2000 om de erin vermelde redenen heeft beslist de bezwaarschriften te verwerpen en "de machtiging tot het overwelden van waterloop nr. 8.250 over ca. 100 m (tussen eigendom van dhr. HEERS en het Cera-kantoor)" te verlenen onder de erin gestelde algemene en bijzondere voorwaarden; dat Etienne DE ZUTTER op 6 september 2000 bezwaar heeft ingediend tegen voornoemd besluit van de bestendige deputatie bij de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw; dat de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw bij het bestreden besluit van 27 maart 2001 heeft beslist wat volgt :

"Artikel 1. Artikel 1 van het besluit van de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 24 augustus 2000 wordt als volgt gewijzigd : 'De machtiging verleend tot het overwelden van de waterloop nr. 8.250 wordt beperkt tot een breedte van de overwelding die een functionele toegang verzekert tot de woningen.'

Art. 2. De algemene en bijzondere voorwaarden, zoals gevoegd bij het besluit van de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 24 augustus 2000, blijven van kracht.

Art. 3. In uitvoering van punt 4 van de algemene voorwaarden, moet de plaats in haar vorige staat hersteld worden. Dat betekent dat die betonplaten en de wandversterking die niet behoren tot de functionele toegang, moeten worden verwijderd.

Art. 4. Een afschrift van dit besluit wordt gestuurd naar :

1° de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen;

2° de ISABELLAPOLDER, Sleidinge-Dorp 6, 9940 Sleidinge;

3° het gemeentebestuur van Assenede;

4° de heer E. DE ZUTTER, St.-Jansdijk 11 in 9982 St.-Laureins";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partij laat gelden wat volgt :

"Overgaan tot onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing zou voor gevolg hebben dat verzoeker verplicht is de aangebrachte - dure en op maat vervaardigde - betonnen dekplaten te verwijderen en zelfs de uitgevoerde oeverversterkingen weg te nemen.

Dit zal heel wat problemen teweegbrengen, zowel op het financiële vlak als op het praktische en technische vlak.

- De dekplaten werden speciaal voor het bedekken van de waterloop vervaardigd, en de kostprijs der oeverversterking, die inmiddels door de Provincie Oost-Vlaanderen werd gesubsidieerd, zou volledig verloren gaan; bovendien ziet verzoeker niet in op grond van welke regel de kostprijs van de afbraakwerkzaamheden zou kunnen worden gerecupereerd, wat dus concreet betekent dat alle kosten voor rekening zouden blijven van verzoeker, die zich dergelijke uitgaven (zie het bijgevoegd bestek van de aannemer) hoegenaamd niet kan veroorloven;
- Ook de oeverversterking zou moeten worden afgebroken, en de hierboven gemaakte uiteenzetting bewijst nochtans genoegzaam dat dergelijke afbraak alleen maar kan gepaard gaan met het aanrichten van zeer grote schade : wanneer de oevers volgens de door verzoeker toegepaste methode werden versterkt, dan is het omdat deze oevers dringend aan versteviging toe waren (om verder afkalven tegen te gaan), en dat er zelfs gevaar bestond voor instorting van de aanpalende gebouwen, waarvan sommige met de buitengevel palen aan de oeverwand van de waterloop. De verstevigingswerken werden uitgevoerd met beton omdat ingevolge de specifieke configuratie van de plaats andere methodes eenvoudigweg niet mogelijk waren.

Verzoeker kan m.a.w. begrip opbrengen voor de goedbedoelde ideeën die door verwerende partij worden verkondigd, en voor de noodzaak om in de mate van het mogelijke natuurlijke methodes van oeverversterking te hanteren. Verwerende partij schijnt echter niet te beseffen dat dergelijke methodes ter plaatse van de litigieuze werken eenvoudigweg niet toepasbaar waren noch zijn. Wanneer dus de oeverversterking zal worden weggenomen (met alle onvermijdelijke schade vandien, ook aan de aanpalende eigendommen), rijst de vraag welke andere methodes kunnen worden toegepast : verzoeker wordt derhalve voor een onoverkomelijk probleem geplaatst waar geen alternatieve oplossing voor bestaat;

Ook dit zal zware kosten teweegbrengen, en mogelijks nog bijkomende uitgaven ter vergoeding van de schadelijnde eigenaars der aanpalende panden.

De gedwongen afbraak zal nog andere onvermijdelijke zware nadelen aan verzoeker berokkenen, die eveneens ernstig en moeilijk herstelbaar zijn :

- Verzoeker zal de facto worden geconfronteerd met een situatie waar zijn beleid niet meer geloofwaardig wordt, ofschoon de door hem uitgevoerde werken de enige praktische oplossing boden voor het probleem waarmee hij werd geconfronteerd : een waterloop die over een lengte van ca. 100 meter dringend aan versteviging toe was, en waar bovendien om hygiënische en veiligheidsredenen een ingreep moest aan gebeuren. Thans moeten horen dat deze ingreep niet aanvaardbaar is en moet worden vervangen door een andersoortige methode, ofschoon die ter plaatse gewoonweg niet realiseerbaar is, komt neer op het volledig in diskrediet brengen van verzoeker en zijn beleid, ja zelfs op het voor verzoeker onmogelijk maken om de hem nochtans krachtens de wet opgedragen taken te vervullen (zie o.a. de artt. 80 e.v. van de Polderwet van 3 juni 1957).
- Verzoeker heeft de overwelingswerken mede noodzakelijk geacht om redenen van veiligheid : de overwelving voorkomt dat op deze specifieke

plaats, waar de waterloop zich zeer dicht langs een beenhouwerij, een bankagentschap en een aantal sociale woningen bevindt, ongevallen zouden gebeuren; het is niet denkbeeldig dat een bewoner of een klant, spelende kinderen of voorbijkomende fietsers in de gracht zouden terechtkomen, en verzoeker maakt zich niet ten onrechte de bedenking dat hij hiervoor (mede-) aansprakelijk zou kunnen worden gesteld. Er kan niet voldoende worden verwezen naar de bij het verzoekschrift gevoegde petitielijst waarin de gerechtvaardigde grieven van omwonenden en belanghebbenden staan in opgenomen : de aangevochten beslissing is niet redelijk te noemen en wordt ook als zodanig door al de ondertekenaars van deze petitielijst ervaren";

Overwegende dat overeenkomstig artikel 80 van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders, de polders jaarlijks een staat dienen op te maken van werken die in de loop van het jaar moeten worden uitgevoerd voor het aanleggen, verbeteren, onderhouden en instandhouden van de verdedigings-, droogleggings- en bevoeiingswerken en van de wegen van de polder; dat deze staat vóór 1 februari van het jaar waarin de werken moeten worden uitgevoerd, aan de bestendige deputatie en aan de belanghebbende gemeentebesturen moet worden voorgelegd;

Overwegende dat luidens artikel 7, § 2, van de wet van 28 december 1967 op de onbevaarbare waterlopen, de ruimings-, onderhouds- en herstellingswerken uitgevoerd worden door de provincie op wier grondgebied die waterlopen gelegen zijn, en luidens artikel 8 van dezelfde wet de door die werken veroorzaakte kosten door de openbare besturen die met hun uitvoering belast zijn worden gedragen; dat de werken die het voorwerp uitmaken van de bestreden beslissing, met name het overwelven van een onbevaarbare waterloop van tweede categorie, duidelijk niet vallen onder het begrip "gewone ruimings-, onderhouds- en herstellingswerken" zoals bepaald in artikel 6 van bedoelde wet, maar "buitengewone werken van wijziging" betreffen, zoals bepaald in artikel 10, § 1, 2°, van dezelfde wet; dat het niet aannemelijk is dat de verzoekende partij, die moet worden geacht de wetgeving terzake te kennen, er "van uitging" dat de machtiging van de bestendige deputatie, voorgeschreven door artikel 14, § 1, 2°, van bedoelde wet, niet vereist was; dat de verzoekende partij thans overigens niet betwist dat zodanige machtiging is vereist; dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel aldus zijn rechtstreekse oorzaak vindt, niet in het aangevochten ministerieel besluit waarin de machtiging tot het overwelven van de waterloop nr. 8.250 wordt beperkt tot een breedte van de overwelving die een functionele toegang verzekert tot de woningen, maar in het eigengereid handelen van de verzoekende partij zelf door het uitvoeren van werken zonder in het bezit te zijn van de wettelijk vereiste voorafgaande machtiging; dat met zodanig nadeel geen rekening kan worden gehouden; dat de

verzoekende partij zich evenmin kan beroepen op een nadeel dat in voorkomend geval aan "omwonenden en belanghebbenden" zou kunnen worden berokkend; dat de verzoekende partij geen aanneembare gegevens bijbrengt waaruit kan blijken dat een overwelving de enige manier zou zijn ter beveiliging tegen mogelijke ongevallen; dat de verzoekende partij in gebreke blijft in haar uiteenzetting concrete en precieze gegevens bij te brengen waaruit kan blijken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht februari 2002, door :

de H. J. BOVIN,
Mevr. A. TRUYENS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.